PADOMES IETEIKUMS

(2019. gada 9. jūlijs)

par Horvātijas 2019. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Horvātijas 2019. gada konverģences programmu

(2019/C 301/11)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ([1]) un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ([2]), un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

(1) Komisija 2018. gada 21. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, tādējādi uzsākot 2019. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Gada izaugsmes pētījumā iekļautās prioritātes Eiropadome apstiprināja 2019. gada 21. martā. Komisija 2018. gada 21. novembrī uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Horvātija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.

(2) 2019. gada ziņojums par Horvātiju tika publicēts 2019. gada 27. februārī. Tajā tika izvērtēts, kā Horvātija īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2018. gada 13. jūlijā ([3]), turpmākie pasākumi, kas veikti pēc tai adresētajiem ieteikumiem, kuri pieņemti iepriekšējos gados, un Horvātijas virzība uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2019. gada 27. februārī. No Komisijas veiktās analīzes ir secināms, ka Horvātijā pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība, kas saistīta ar valsts, privātā un ārējā parāda augsto līmeni zemas potenciālās izaugsmes kontekstā. Tomēr pēdējos gados nelīdzsvarotība ir samazinājusies stabilas nominālās izaugsmes un piesardzīgas fiskālās politikas ietekmē. Negatīvā neto ārējā pozīcija ir uzlabojusies tekošā konta pārpalikuma rezultātā. Valsts parāds kopš maksimālā līmeņa sasniegšanas 2015. gadā ir ievērojami samazinājies. Notiek privātā sektora parāda īpatsvara samazināšana, lai gan ir paredzams, ka tās temps palēninās, jo kredītu pieaugums un ieguldījumi atgūstas. Finanšu sektors ir labi kapitalizēts un rentabls, bet ienākumus nenesošo aizdevumu īpatsvars – lai gan tas samazinās – joprojām ir augsts. Politikas rīcība ir pastiprināta, bet, lai stiprinātu ekonomikas noturību, izšķiroša nozīme ir pamatīgai strukturālo pasākumu īstenošanai. Lai gan ir panākts zināms progress, joprojām pastāv problēmas ar ekonomikas un valdības finanšu statistikas datiem pilnīguma, precizitātes un savlaicīguma ziņā.

([1]) OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.
([3]) OV C 320, 10.9.2018., 44. lpp.

(3) Horvātija savu 2019. gada valsts reformu programmu un 2019. gada konverģences programmu iesniedza 2019. gada 18. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.

(4) Attiecīgie valstij adresētie ieteikumi zināmā mērā ir ņemti vērā, plānojot Eiropas strukturālos un investīciju fondus ("ESI fondi") 2014.–2020. gada periodam. Kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ([4]) 23. pantā, Komisija var pieprasīt dalībvalstij pārskatīt tās partnerības nolīgumu un attiecīgās programmas un ierosināt grozījumus, ja tas ir vajadzīgs, lai palīdzētu īstenot attiecīgos Padomes ieteikumus. Sīkāku informāciju par minētā noteikuma izmantošanu Komisija ir sniegusi norādēs par to, kā piemērojami pasākumi, kuri ESI fondu efektivitāti saista ar pareizu ekonomikas pārvaldību.

(5) Horvātija šobrīd ir Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajā daļā, un tai piemēro noteikumu par parādu. Sākot ar vispārējās valdības budžeta pārpalikumu 0,2 % apmērā no iekšzemes kopprodukta (IKP) 2018. gadā, 2019. gada konverģences programmā ir plānots, ka nominālā bilance pasliktināsies līdz -0,3 % no IKP 2019. gadā un tad pakāpeniski uzlabosies, sasniedzot pārpalikumu 0,8 % apmērā no IKP 2022. gadā. Pamatojoties uz pārrēķināto strukturālo bilanci ([5]), tiek plānots visā programmas periodā turpināt pārsniegt vidēja termiņa budžeta mērķi, kas ir mainīts no strukturālā deficīta 1,75 % apmērā no IKP 2019. gadā uz 1 % no IKP, sākot ar 2020. gadu. Saskaņā ar 2019. gada konverģences programmu ir sagaidāms, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP samazināsies no 71,6 % no IKP 2019. gadā līdz 68,5 % 2020. gadā un turpinās samazināties līdz 62 % 2022. gadā. Minēto budžeta prognožu pamatā esošais makroekonomikas scenārijs ir ticams. Tomēr plānotie budžeta mērķi šķiet piesardzīgi. Komisijas 2019. gada pavasara prognozē ir paredzēts, ka vispārējās valdības bilance 2019. un 2020. gadā būs attiecīgi 0,1 % un 0,5 % no IKP. Pamatojoties uz Komisijas 2019. gada pavasara prognozi, paredzams, ka strukturālā bilance būs -0,8 % apmērā no IKP 2019. gadā un -0,5 % apmērā no IKP 2020. gadā, kas joprojām pārsniedz vidēja termiņa budžeta mērķi. Tiek prognozēts, ka Horvātija 2019. un 2020. gadā izpildīs noteikumu par parādu. Kopumā Padome uzskata, ka saskaņā ar prognozēm Horvātija 2019. un 2020. gadā atbildīs Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem.

(6) Horvātijas parlaments 2018. gada decembrī pieņēma Fiskālās atbildības likumu. Tā mērķis ir nostiprināt Fiskālās politikas komisijas uzbūvi un pilnvaras un ieviest skaitliskus fiskālos noteikumus, tostarp noteikumu par strukturālo budžeta bilanci. 2019. gada martā Valsts kontroles pilnvaras tika nostiprinātas, ieviešot sankciju mehānismus gadījumiem, kad nav ievēroti tās ieteikumi, un paplašinot tās revīziju tvērumu. Fiskālā sistēma tiks vēl vairāk nostiprināta, kad būs pieņemts grozītais budžeta likums. Paredzams, ka tas uzlabos budžeta plānošanu, fiskālo datu un kritēriju apkopošanu valdības garantiju izsniegšanai.

(7) Horvātijas valsts pārvaldes teritoriālā sadrumstalotība ietekmē tās efektivitāti un saasina reģionālās atšķirības. Daudzām mazām pašvaldībām bieži trūkst adekvātu finansiālo un administratīvo resursu, lai sniegtu to kompetencē esošos pakalpojumus. Tas starp finansiāli un administratīvi spēcīgām un vājām vietējām struktūrvienībām Horvātijā rada lielas atšķirības sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas jomā. Centrālās valdības līmenī iestādes ir spērušas soļus virzībā uz valsts aģentūru apgrūtinošās sistēmas vienkāršošanu, taču tiesiskais regulējums, ar ko sistēmu padarīt vienveidīgāku, vēl nav ieviests. Tiek plānots centrālās pārvaldes vietējo filiāļu biroju pienākumus pārnest uz županiju pārvaldības iestādēm.

(8) Veselības aprūpes sistēma 2018. gadā ir uzkrājusi papildu parādu, kas apdraud publiskās finanses. Sistēmas finansējums ir atkarīgs no strādājošo iedzīvotāju iemaksām un valsts budžeta pārvietojumiem, lai gan pārvietojumi konsekventi nav seguši izmaksas pilnā apmērā. Paredzams, ka veselības aprūpes sistēmas finansiālā situācija uzlabosies, pateicoties 2019. gadā ieviestajam veselības apdrošināšanas prēmijas palielinājumam un 2018. gada decembrī ieviestajam tabakas akcīzes nodoklim. Notiekošā slimnīcu funkcionālā integrācija un primārās aprūpes uzlabošanas pasākumi varētu palielināt izdevumu efektivitāti, taču īstenošana norit lēni.

([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

([5]) Cikliski koriģētā bilance, atskaitot vienreizējus un pagaidu pasākumus, kuru Komisija pārrēķina, izmantojot vispārpieņemtu metodoloģiju.

(9) Valsts pārvaldes un sabiedrisko pakalpojumu jomas algu noteikšanas sistēmā trūkst konsekvences, un tas ietekmē vienlīdzīgu attieksmi un centrālo kontroli pār publiskā sektora algu izmaksām. Jauns tiesību akts par algu noteikšanu ierēdņiem ir vairākas reizes atlikts. Likuma mērķis ir panākt lielāku saskaņotību visā valsts pārvaldē, ieviešot kopīgas atalgojuma sistēmas un darba sarežģītības koeficientus, pamatojoties uz konsekventākiem darba aprakstiem un kompetenču sistēmām. Horvātijā pastāv sociālā dialoga satvars, taču, lai panāktu patiesu sociālo dialogu, ir jāuzlabo darba metodes un procedūras. Arī arodbiedrību sadrumstalotība mazina sociālā dialoga efektivitāti.

(10) 2018. gadā bezdarba līmenis turpināja strauji samazināties. Arī jauniešu bezdarbs ievērojami samazinājās, taču tas joprojām ir augsts. Neraugoties uz to, aktivitāte un nodarbinātības līmenis Horvātijā joprojām ir zems – neaktivitāti būtiski ietekmē priekšlaicīga pensionēšanās un aprūpes pienākumi. Ir jāuzlabo piekļuve nodarbinātībai, piemēram, paredzot un nodrošinot atbilstīgas prasmes. Daudzi neaktivitātes faktori joprojām pastāv, un šķiet, ka pašreizējie pasākumi, kuru mērķis ir palīdzēt cilvēkiem iesaistīties darba tirgū, nav pietiekami. Darba tirgus iestāžu spējas joprojām ir ierobežotas, un sadarbība starp nodarbinātības dienestiem, sociālajiem dienestiem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām ir vāja. 2019. gadā stājās spēkā svarīgs pensiju sistēmas reformu kopums. Reformai ir trīs galvenie mērķi: i) novērst modelī pastāvošās neatbilstības, kuras radījušas negodīgu attieksmi pret noteiktām pensionāru grupām; ii) uzlabot pensiju sistēmas adekvātumu, pagarinot darba mūžu; un iii) stiprināt otrā pensiju līmeņa institucionālo struktūru un rezultātus.

(11) Sociālekonomiskās atšķirības ir svarīgs faktors izglītības iegūšanai Horvātijā. Valsts sniegums izglītības jomā ir zemāks par Savienības vidējo rādītāju, jo īpaši attiecībā uz pirmsskolas izglītību un aprūpi, pamatprasmēm, terciārās izglītības iegūšanu, pieaugušo dalību izglītībā un profesionālās izglītības un apmācības atbilstību darba tirgus vajadzībām. Horvātijā tiek īstenots mācību programmas reformas pilotprojekts, taču reforma savu pilno potenciālu sasniegs tikai tad, ja to īstenos pilnībā un līdztekus skolotāju apmācībai.

(12) Lai gan bezdarbs joprojām ir salīdzinoši liels, darba spēka trūkums – galvenokārt prasmju nepietiekamības dēļ – ietekmē dažus ekonomikas sektorus. Uzlabojot digitālās prasmes, varētu palielināt ražīgumu un novērst dažus prasmju trūkumus. Profesionālās izglītības ierobežotā atbilstība darba tirgus vajadzībām ir daļēji atbildīga par absolventu nodarbinātības zemo rādītāju. Studentu līdzdalība programmās ar apmācību darbvietā ir zema. Reģionālo kompetenču centru un duālās izglītības eksperimentālās programmas izveidei būtu jāuzlabo profesionālās izglītības un apmācības kvalitāte un jāatvieglo nepieciešamo prasmju apzināšana. Dalība pieaugušo izglītības programmās, kuras piedāvā kā daļu no pasākumiem, lai palīdzētu cilvēkiem atrast darbu vai apmācību, ir zema. Tas jo īpaši ir attiecināms uz cilvēkiem, kuriem ir visvairāk vajadzīga izglītība, piemēram, uz mazkvalificētām personām un bezdarbniekiem.

(13) Tādu iedzīvotāju īpatsvars, kuriem draud nabadzība vai sociālā atstumtība, samazinās, bet tas joprojām pārsniedz Savienības vidējo rādītāju. Šis risks galvenokārt apdraud vecāka gadagājuma cilvēkus un personas ar invaliditāti. Sociālo pabalstu spēja samazināt nabadzību joprojām ir vāja salīdzinājumā ar Savienības vidējo rādītāju. Iestādes ir veikušas pasākumus, lai uzlabotu vietējā līmenī sniegto sociālo pabalstu uzskaiti, saskaņojot to klasifikāciju. Tā rezultātā vajadzētu gūt labāku pārskatu par visā teritorijā izsniegtajiem pabalstiem, un šo informāciju pēc tam varētu izmantot, lai uzlabotu sociālās aizsardzības sistēmas efektivitāti to personu sasniegšanā, kam pabalsti ir visvairāk vajadzīgi.

(14) Transporta tīkls ir nelīdzsvarots, un dzelzceļa infrastruktūra ievērojami atpaliek, kā rezultātā pakalpojumu līmenis ir zems un pastāv šķēršļi darba ņēmēju mobilitātei. Mazākās pilsētās sabiedriskajam transportam trūkst atbilstošas infrastruktūras. Autotransporta radītās siltumnīcefekta gāzu emisijas pēdējo piecu gadu laikā ir ievērojami palielinājušās. Atjaunojamo energoresursu īpatsvars transporta nozarē ir daudz zemāks par 2020. gada mērķi, kas ir 10 %. Ir vajadzīgi papildu centieni un ieguldījumi, lai efektīvi samazinātu ar degvielu darbināmu automobiļu lielo īpatsvaru, veicinātu multimodalitāti un kopumā ierobežotu transporta nozares siltumnīcefekta gāzu emisiju pieaugumu.

(15) Horvātijas lielo energointensitāti varētu samazināt, veicot ieguldījumus energoefektivitātē un viedo energosistēmu jomā. Īpašu uzmanību varētu pievērst ēku enerģijas patēriņa samazināšanai un centralizētās siltumapgādes tīklu energoefektivitātes uzlabošanai. Arī ieguldījumiem vēja un saules enerģijas jomā ir ievērojams potenciāls, tāpat kā atjaunojamo energoresursu izmantošanai siltumapgādē un aukstumapgādē. Ieguldījumu veicināšana ļautu arī Horvātijas salām enerģētikas jomā kļūt pašpietiekamākām atbilstīgi iniciatīvai "Tīra enerģija ES salām". Papildus tam Horvātija ir īpaši neaizsargāta pret riskiem klimata jomā, jo īpaši pret plūdiem un mežu ugunsgrēkiem.

(16) Ieguldījumi varētu arī veicināt pāreju uz aprites ekonomiku. Tie ir nepieciešami, lai atbalstītu atkritumu dalītu savākšanu un pārstrādi kā alternatīvu atkritumu apglabāšanai poligonos, izstrādātu alternatīvas izejvielām un palielinātu pieprasījumu pēc pārstrādāta satura, kā arī palielinātu sabiedrības informētību par ilgtspējīgu patēriņa praksi un uzvedību. Turklāt ir arī nepieciešami būtiski ieguldījumi, lai nodrošinātu notekūdens savākšanu un apstrādi aglomerācijās, kuras pārsniedz 2 000 cilvēku ekvivalentu. Ieguldījumi ūdens apgādes tīklos varētu samazināt dzeramā ūdens noplūdes un izpildīt nesasniegtās kvalitātes prasības.

(17) Pētniecības un inovācijas spējām un moderno tehnoloģiju ieviešanai ir vajadzīgi ieguldījumi, lai stiprinātu inovācijas rezultātus un veicinātu ražīguma pieaugumu, ko kavē sadrumstalotā un neefektīvā pētniecības un inovācijas politika. Horvātijas 2016.–2020. gada pārdomātas specializācijas stratēģijas (*RIS3*) mērķis ir veicināt inovācijas, samazināt sistēmas sadrumstalotību un nodrošināt, ka pētniecības un izstrādes darbības tiek organizētas ap galvenajām ekonomikas prioritātēm; sagaidāms, ka šīs stratēģijas īstenošana nākotnē paātrināsies. Ieguldījumi varētu veicināt sadarbību starp universitātēm un uzņēmumiem, lai sekmētu tehnoloģiju pārnesi un pētniecības rezultātu komercializāciju, un tie varētu nostiprināt pārvaldību.

(18) Pamazām tiek īstenoti pasākumi korporatīvās pārvaldības uzlabošanai valsts uzņēmumos. Tika pieņemts jauns korporatīvās pārvaldības kodekss un uzdots veikt vidēja termiņa plānošanu un ziņot par darbības rezultātiem. Tomēr valstij piederošo uzņēmumu lielā klātbūtne daudzās nozarēs kopā ar to zemo rentabilitāti un vājo produktivitāti turpina negatīvi ietekmēt ekonomiku. 2018. gadā īpašas intereses uzņēmumu saraksts tika vēl vairāk samazināts, un vairāk uzņēmumu tagad formāli drīkst pārdot, taču nav ieviesta skaidra privatizācijas stratēģija. Iestāžu centieni, šķiet, ir vērsti uz to, lai atbrīvotos no mazākuma akciju lielā atlikušā krājuma un aktivizētu neproduktīvos aktīvus. Valda uzskats, ka korupcija ir plaši izplatīta un pieaug. Trūkst efektīvu instrumentu korupcijas novēršanai un sodīšanai par to, jo īpaši vietējā līmenī. Joprojām ir nepieciešams uzlabot vietējo publisko uzņēmumu iecelto amatpersonu uzraudzības un sodīšanas mehānismus.

(19) Pārmērīgas administratīvās un tiesību aktu prasības un parafiskālie (nenodokļu) maksājumi uzliek slogu uzņēmumiem, jo īpaši mazākiem uzņēmumiem. Ir pabeigta administratīvā sloga konstatācija, kas ļauj iestādēm turpināt pamatotu atvieglošanas pasākumu īstenošanu. Parafiskālo maksājumu samazinājumi atpaliek. Pārmērīgi regulēto profesionālo pakalpojumu lielais skaits kavē konkurenci. Noteiktās nozarēs – jo īpaši taksometru pakalpojumu jomā – ir panākts progress, taču daudzām ekonomiski nozīmīgām profesijām joprojām tiek piemēroti pārmērīgi ierobežojumi.

(20) Neraugoties uz progresu, civiltiesās un komerctiesās neizskatīto lietu ievērojamais apjoms un procedūru ilgums samazina juridisko noteiktību, savukārt kriminālās tiesvedības neefektivitāte kavē cīņu pret finanšu un ekonomiskajiem noziegumiem. Uzticēšanās tiesu iestāžu neatkarībai ir samazinājusies vēl vairāk. 2018. gadā tika pieņemti grozījumi Likumā par valsts tiesu padomi. Izņemot Augsto komerctiesu, neizskatīto lietu skaita samazinājums galvenokārt bija saistīts ar to, ka samazinājās ienākošo lietu skaits. Dažās tiesās tiek izmēģināta elektroniskā saziņa, bet tā vēl nav ieviesta valsts līmenī.

(21) Savienības līdzekļu plānošana laikposmam no 2021. gada līdz 2027. gadam varētu palīdzēt novērst dažus no ieteikumos konstatētajiem trūkumiem, jo īpaši jomās, uz kurām attiecas 2019. gada ziņojuma par valsti D pielikums. Tas ļautu Horvātijai pēc iespējas labāk izmantot minētos līdzekļus konkrētajās nozarēs, ņemot vērā reģionālās atšķirības. Svarīgs priekšnoteikums šo ieguldījumu veiksmīgai īstenošanai ir tas, ka tiek uzlabotas valsts administratīvās spējas pārvaldīt minētos līdzekļus. Publiskā iepirkuma institucionālā struktūra ir jāstiprina, lai uzlabotu atbilstīgumu un veicinātu stratēģisku iepirkumu nolūkā sasniegt politikas mērķus un nodrošināt efektīvu publisko līdzekļu izmantojumu.

(22) Komisija 2019. gada Eiropas pusgada ietvaros ir veikusi Horvātijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2019. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2019. gada konverģences programmu, 2019. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti Horvātijai iepriekšējos gados adresētie ieteikumi. Komisija ir ņēmusi vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas izveidē Horvātijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm. Tas atspoguļo nepieciešamību stiprināt Savienības vispārējo ekonomikas pārvaldību, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

(23) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi 2019. gada konverģences programmu, un tās atzinumā [6] ir norādīts, ka sagaidāms, ka Horvātija Stabilitātes un izaugsmes paktu būs ievērojusi.

(24) Padome ir izskatījusi 2019. gada valsts reformu programmu un 2019. gada konverģences programmu, ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu. Padomes ieteikumi, kas sniegti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu, ir atspoguļoti 1.–4. ieteikumā. 1. ieteikumā minētā fiskālā politika cita starpā sekmē ar lielo valdības parādu saistītās nelīdzsvarotības novēršanu,

AR ŠO IESAKA Horvātijai 2019. un 2020. gadā rīkoties šādi:

1. Nostiprināt budžeta struktūru un iespējamo saistību uzraudzību centrālā un vietējā līmenī. Samazināt valsts pārvaldes teritoriālo sadrumstalotību un racionalizēt kompetenču funkcionālo sadalījumu.

2. Īstenot reformas izglītības jomā un uzlabot gan piekļuvi izglītībai un apmācībai visos līmeņos, gan arī tās kvalitāti un atbilstību darba tirgus vajadzībām. Konsolidēt sociālos pabalstus un uzlabot to spēju samazināt nabadzību. Stiprināt darba tirgus pasākumus un iestādes un to koordināciju ar sociālajiem dienestiem. Apspriežoties ar sociālajiem partneriem, ieviest saskaņotu algu noteikšanas regulējumu visā valsts pārvaldē un sabiedrisko pakalpojumu jomā.

3. Ņemot vērā reģionālās atšķirības, ar ieguldījumiem saistīto ekonomikas politiku galvenokārt vērst uz pētniecību un inovāciju, ilgtspējīgu pilsētu un dzelzceļa transportu, energoefektivitāti, atjaunojamajiem energoresursiem un vides infrastruktūru. Palielināt administrācijas spēju izstrādāt un īstenot publiskos projektus un politiku.

4. Uzlabot korporatīvo pārvaldību valsts uzņēmumos un pastiprināt šādu uzņēmumu un neproduktīvo aktīvu pārdošanu. Uzlabot korupcijas novēršanu un sodīšanu par to, jo īpaši vietējā līmenī. Samazināt tiesvedības laiku un uzlabot elektronisko saziņu tiesās. Samazināt apgrūtinošākos parafiskālos maksājumus un pārmērīgu produktu un pakalpojumu tirgus regulējumu.

Briselē, 2019. gada 9. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LINTILÄ

[6] Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 9. panta 2. punktu.